

Sygn. akt I PK 241/10

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa R. M.
przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej
o podwyższenie renty wyrównawczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 lutego 2011 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 20 maja 2010 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z 20 maja 2010 r. Wyrokowi zarzucono naruszenie art. 907 § 2 k.c. oraz art. 361 k.c. W dalszej części skargi stwierdzono, że podstawą skargi kasacyjnej jest występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne „związane ze sposobem zastosowania art. 444 § 2 k.c. w kontekście ustalenia zakresu odpowiedzialności pozwanej w sytuacji, gdy powód uznany za częściowo niezdolnego do pracy stara się wykorzystać pozostałą mu zdolność, szuka pracy, lecz faktycznie jej znaleźć nie może albowiem potencjalni pracodawcy nie są zainteresowani zatrudnieniem osoby częściowo niezdolnej do pracy, Sąd Okręgowy uznał natomiast, że niezależnie od powyższego powód powinien przyczynić się do pomniejszenia szkody albowiem posiada on

możliwości zarobkowe na poziomie najniższego wynagrodzenia”. Wnioskowano o przyjęcie skargi do rozpoznania, ponieważ „zaistniały okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie sprowadzające się do niewłaściwego zastosowania art. 907 § 2 k.c. albowiem Sąd Okręgowy niesłusznie przyjął, że pozwana nie ponosi odpowiedzialności za fakt, iż powód nie może znaleźć pracy z przyczyn zdrowotnych, tymczasem, gdyby nie te przyczyny, to powód uzyskałby możliwość zatrudnienia”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawiera argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

W ramach tzw. przedsądu badane jest przede wszystkim zaistnienie okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r. I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Skarga nie zawierała żadnej z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W szczególności w sprawie nie występuje zagadnienie prawne. Zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma wiązać się z określonym przepisem prawnym, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych

podobnych spraw (wyrok SN z 14 lutego 2003 r. I PK 306/02 Wokanda 2004, nr 7-8, s. 51). Jego istotność ocenia się bowiem z uwzględnieniem znaczenia i doniosłości prawnej dla systemu prawa (postanowienie SN z 10 sierpnia 2007 r. III UK 50/07, niepublikowane). Kwestia wskazana w skardze jako zagadnienie prawne nim nie jest. Sprowadzić ją można do zwykłej wykładni prawa, co w orzecznictwie nie jest traktowane jako okoliczność spełniająca przesłankę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (przykładowo postanowienia SN z 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl. i z 4 marca 2008 r., III UK 102/07, LEX nr 459295).

Oceniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, jak i jego uzasadnienie, wystarczy przypomnieć profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda, który przygotowywał skargę, że rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi jurystycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego (postanowienie SN z 16 kwietnia 2008 r., I CZ 11/08, LEX nr 393883). Wszystkie przesłanki przedsądu stanowią rozwinięcie podstaw kasacyjnych, zmierzając do wykazania, z jakich powodów naruszenia przepisów wskazane w tych podstawach uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Formułując zagadnienie prawne, należy więc wskazać za pomocą wyводу jurystycznego na możliwość odmiennej interpretacji tych właśnie przepisów (postanowienie z 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07, niepubl.). Poza tym nie można uznać, że zagadnienie prawne budzi poważne wątpliwości, jeśli wnoszący skargę nie uzasadni tego przez wykazanie, iż dotychczasowe orzecznictwo i doktryna prawa nie dają w tym zakresie wystarczającego rozwiązania (tak też SN w postanowieniu z 27 maja 2010 r., II PK 66/10, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.